

Buddha's lost children

(2006 - Los niños perdidos de Buda), de Mark Verkerk

Sinopsi

Aquest documental narra la història d'un boxejador tailandès convertit en monjo budista en l'escabrosa regió del Triangle d'Or de Tailàndia. Des que es va convertir, s'ha dedicat a millorar la situació dels nens i a viatjar amb cavall per oferir cures mèdiques, oracions, educació i amor als habitants que viuen lluny de la protecció del suport d'organitzacions governamentals i no governamentals.

Fitxa tècnica

Direcció i guió..... Mark Verkerk
 Producció..... Ton Okkerse
 Fotografia..... René Heijnen
 Muntatge..... Jos Driessen,
 Helen Delachauz i Mark Verkerk
 So..... Martin Giesmann
 Música..... Somtow Sucharitkul,
 Bernhard Joosten i Ward Henselmans
 Productora..... EMS FILMS
 en associació amb CINETEVEVÉ,
 BUDDHIST BROADCASTING
 FOUNDATION i ARTE FRANCE
 Nacionalitat..... Holanda
 Durada..... 97 minuts

Fitxa artística

Phra Khru Bah Neua Chai Kositto
 Germana Khun Mae Ead
 Nehn Suk
 Pan Saen
 Boontam

SOBRE EL DIRECTOR

Durant més de trenta anys, Mark Verkerk ha estat involucrat en tots els aspectes de la producció televisiva i cinematogràfica fent de càmera, editant i dirigint. Però la passió pel gènere documental en totes les seves formes ha estat sempre una constant en el seu treball.

Nascut a Kenya el 1956, Mark Verkerk treballa des de 1990 com a director creatiu d'EMS Films, on ha escrit, dirigit i supervisat una extensa i premiada programació per a televisions internacionals. *Buddha's lost children* és el seu primer llargmetratge documental, guardonat amb diversos premis, entre ells, el Premi del Jurat al Millor Documental del Newport Beach Film Festival dels Estats Units (2007), i el Premi al Millor Documental del Festival Asiatica Film Mediale de Roma (2006).

CRÍTICA

Mark Verkerk ens proposa acompanyar-lo en un recorregut físic i moral per la frontera nord de Tailàndia amb Birmània. Uns indrets que ens són completament llunyans i desconeguts s'aniran carregant de significat i es transformaran en estacions d'un camí que ubicarem basant-nos en detalls lligats als protagonistes d'aquest viatge. Reconeixem, per exemple, el poblat d'en Yee, on la fam i la misèria impulsen la seva família a enviar-lo al monestir del Cavall Daurat, dirigit pel mestre monjo Khru Bah Neua Chai Kositto.

L'espectador hi podrà reconèixer l'experiència d'un viatge expiatori tant per a qui l'encapçala, Khru Bah, ex boxejador professional, com per als infants que s'hi incorporen per primera vegada i que protagonitzen el ritual d'iniciació: superació

del passat a través de l'acció purificadora de l'aigua i afaitat del cap per identificar-los com a novicis i nous membres de la comunitat, d'acord amb les paraules del guia: "oblideu el passat, no l'enyoreu perquè us consumireu i no trobareu la pau". Un ritual que té molt a veure amb la renaixença i amb l'inici d'una nova vida dedicada a l'aprenentatge i a la superació constant. Aquests són els dos valors primordials inculcats pel mestre/pare als seus alumnes/fills, juntament amb el *leitmotiv* de la redempció, de l'abandó del mode violent per l'opció pacífica en un racó del món on la delinqüència i les drogues acaben determinant per a la majoria de menors el seu traspàs a l'edat adulta.

La fundació d'una nova pàtria, argument universal representat tantes vegades al western, es reprèn aquí en el seu sentit d'aventura col·lectiva. El fil conductor d'aquest documental en moviment constant el constitueixen, precisament, els plans panoràmics del monjo i els seus novicis cavalcant per camins pedregosos, travessant rius i entrant als poblats al ritme d'una flauta tailandesa equivalent a l'harmònica de Texas.

Per a nosaltres, membres d'una societat que opta pel moviment i la velocitat per evitar que les càrregues morals ens puguin atrapar; per a nosaltres, que atorguem un lloc preponderant a la lleugeresa de l'oci i l'entreteniment, aquesta constitueix una visió totalment diferent del viatge, la qual, en lloc d'expulsar enfora remet al més interior de cadascú.

Al més pur estil de l'expistolero que renuncia a la seva Colt per cercar la pau interior, Khru Bah té com a missió vital ser pare conductor i guiar el seu ramat pel bon camí. "Viure és un art que s'aprèn", diu Shin Yatomi, i per al monjo tailandès l'exercici i la disciplina física pròpies de la boxa són les eines que han de portar l'autoconeixement.

Això no obstant, tot i entreveure's en alguns moments d'exaltació de la figura d'en Khru Bah una pèrdua de l'objectivitat documental, Verkerk també deixa espai per al dubte i la posada en qüestió d'aquesta figura excessivament paternalista i amb certs tocs dictatorials. La boxa, el treball amb els cavalls i les feines de la granja deixen poc temps per a una veritable

escolarització, i la calidesa d'una família es veu reduïda a la figura materna de la Khun Ead. El caràcter punitiu dels discursos del líder, la quasi divinització de la seva figura, nucli de peregrinatge religiós i de tot un *show business* que es genera al voltant, obren les portes a una reflexió més enllà de l'aparença.

Al final d'aquesta etapa, que forma part d'un viatge més llarg que continuarà més enllà de la nostra mirada a la pantalla, l'espectador haurà tingut l'oportunitat de conèixer una mica més una religió com el budisme, un mode de vida. Des de la seva prosa quotidiana, aquesta història modifica, o almenys qüestiona, els motius estereotipats propagats pel seu particular *star system*. Potser descobrirem, astorats, que les semblances amb *l'altre* són majors que les distàncies.

Raquel Sánchez
(CineClub Sabadell)

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

Cineclub Sabadell

C/ Dr. Crehueras, 24 baixos
08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

Ajuntament de Sabadell